

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 576/05
24.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Mićunovića, predsednika veća, Zorana Savića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, sa savetnikom Jolan Madaras, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA i dr.**, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, rešavajući o žalbama optuženog AA i optuženog BB i njihovih branilaca, advokata AB i AV, i optuženog VV i njegovog branioca, advokata AG, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.111/03 od 22.10.2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, dana 24.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženih AA, BB i VV i njihovih branilaca, a presuda Okružnog suda u Beogradu K.111/03 od 22.10.2004. godine, **POTVRĐUJE.**

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom oglašeni su krivim optuženi AA, BB i VV, da su izvršili jedno krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ i osuđeni, optuženi AA, na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina, a optuženi BB i VV, na kazne zatvora u trajanju od po šest godina. Optuženima je u izrečenu kaznu zatvora, uračunato i vreme provedeno u pritvoru, koji im se ima računati od 29.01.2003. godine, kada su lišeni slobode, pa nadalje.

Na osnovu člana 245. stav 4. KZ SRJ, oduzeta je od optuženih opojna droga u količini od 4 kilograma 310,39 grama "amfitamin fosfata", 12.345,48 komada tableta "DL amfetamina". U smislu člana 84. i 85. KZ SRJ i člana 515. ZKP, od optuženog VV, oduzeta je imovinska korist, pribavljena krivičnim delom i to 101.100 švajcarskih franaka, 15.450 američkih dolara i 180 britanskih funti. U smislu člana 69. KZ SRJ od optuženog AA, oduzeti su predmeti, koji su upotrebljeni za izvršenje krivičnog dela, koji su taksativno navedeni, kao i sve supstance koje su pronađene u "GG". Obavezani su optuženi da sudu naknade troškove krivičnog postupka čija će visina biti određena posebnim rešenjem. Obavezani su optuženi, da na ime paušala plate iznose od po 20.000,00 dinara, a u roku od 15 dana, po pravnosnažnosti presude i pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude, blagovremeno su izjavili žalbe optuženi AA, BB i VV, kao i njihovi branioci, advokati AB, AV, AG i to posebnim žalbama, iz svih zakonskih osnova iz člana 367. ZKP, iz kojih se presuda može pobijati, sa predlogom, da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili preinači i optužene oslobodi od optužbe, ili da ih eventualno blaže kazni. Tražili su da budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda, da bi istoj prisustvovali.

Republički javni tužilac Srbije je, u svom pismenom podnesku Ktž.713/05 od 11.04.2005. godine, predložio da Vrhovni sud odije, kao neosnovane žalbe optuženih i njihovih branilaca, izjavljene protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.111/03 od 22.10.2004. godine i prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženih i njihovih branilaca-advokata, a u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca Srbije, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u žalbama, našao:

Žalbe optuženih i njihovih branilaca su neosnovane.

Prvostepena presuda ne sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, na koju drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, niti postoje bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje su istaknute u žalbama optuženih i njihovih branilaca.

Branilac optuženih AA i BB, advokat AB je u žalbi istakao, da je prvostepeni sud trebao da izdvoji iz spisa zapisnike o saslušanju svih osumnjičenih kod MUP-a – Sekretarijata u Beogradu, jer su pribavljeni suprotno odredbi člana 13. stav 3. ZKP, te da je prvostepeni sud učinio apsolutnu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer se presuda zasniva na dokazu, na kome se po odredbama ovog zakonika, ne može zasnivati.

Takvi žalbeni navodi su ocenjeni kao neosnovani, jer se uvidom u zapisnik o saslušanju osumnjičenih vidi, da su oni saslušani u svemu prema odredbama Zakonika o krivičnom postupku o saslušanju okrivljenih i da tom prilikom nije povređeno njihovo pravo odbrane i ono što je takođe bitno, na iskazima optuženih AA i BB, nije ni zasnovana prvostepena presuda, jer oni nisu priznavali izvršenje krivičnog dela, za koje su optuženi, dok optuženi VV, nije ni zahtevao da se njegov iskaz da pred OUP-om izdvoji iz spisa, kao nezakonit dokaz.

Takođe je neosnovan navod branilaca optuženog AA, da prvostepeni sud u obrazloženju presude nije izneo ocenu verodostojnosti i protivrečnih iskaza optuženog VV, u istrazi na glavnom pretresu, jer takvih razlika u iskazima optuženog VV, o istim okolnostima, nije ni bilo.

Optuženi AA i BB i njihovi branioci, u izjavljenim žalbama, pobijaju prvostepenu presudu i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pri tom, slede odbrane optuženih sa glavnog pretresa i ističu, da ne postoji ni jedan materijalni dokaz o njihovoj krivici, da obavljeno veštačenje samo ukazuje na mogućnost proizvodnje "amfetamin fosfata" u zanatskoj radnji "GG", a nikako na izvesnost, da predmetna droga uopšte nije pronađena kod ovih optuženih, niti raznovrsne hemikalije (hemijske supstance), koje su potrebne za proizvodnju BMK i amfetamina, da je nemoguće proizvesti amfetamin, na postojećoj opremi u "GG" i da se tu radi o običnoj zanatskoj radnji sa dva zaposlena lica, jer kvalitet i konstrukcija čeličnih sudova odgovara samo za najprostije zahteve, odnosno kvanje i destilaciju i da je ta vrsta sudova namenjena pre svega za prehrambenu industriju, tako da ako bi bila vršena sinteza amfetamina, odnosno hidroliza kao druga faza u proizvodnji amfetamina, bi neminovno došlo do oštećenja čeličnih sudova – korozije, do promene suštine proizvoda, jer ovi sudovi ne mogu da izdrže visoke temperature i dejstvo agresivnih kiselina.

Ovakvi žalbeni navodi su ocenjeni kao neosnovani.

Prvostepeni sud je istinito i potpuno utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke i krivičnu odgovornost optuženog za predmetno krivično delo utvrdio do stepena izvesnosti. Činjenično stanje u prvostepenoj presudi, koje se tiče krivične odgovornosti optuženih sud je utvrdio, na osnovu većeg broja dokaza, koji su precizno navedeni u obrazloženju presude. Pri tom je sud izneo i sadržinu svakog tog dokaza u bitnom, ocenio ga i logički ih povezao s drugim izvedenim dokazima, tako da je pravilno i potpuno ocenio sve izvedene dokaze, kao i svestrano.

Posebno su značajna obavljena veštačenja i to od strane trasologa DD, koji je obavio veštačenje poluautomatskog "aparata za varenje" – za zatvaranje plastičnih kesica i jedne pocepane plastične kese, u kojoj se nalazila bela praškasta materija, kao i plastične kese koje su oduzete iz "GG" i komisije veštaka sa Instituta bezbednosti u Beogradu. Na osnovu tog veštačenja, sud je utvrdio da je u objektu "GG", vršena proizvodnja amfetamina, supstance koja se nalazi na listi opojnih droga, da je vršena sinteza i prečišćavanje bezil-metil ketona, (BMK), prekursora za sintezu amfetamina i da bela praškasta supstanca predstavlja amfetamin u obliku fosfatne soli.

Stoga je, po mišljenju Vrhovnog suda, prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i sve odlučne činjenice u prvostepenoj presudi, te su žalbeni navodi optuženih AA i BB i njihovih branilaca, ocenjeni kao neosnovani.

Što se tiče žalbe optuženog VV i njegovog branioca, oni u žalbama ističu, da činjenično stanje, iz koga sledi pravna ocena radnji optuženog VV, proizilazi iz njegovog iskrenog i potpunog priznanja, a koji nije osporen izvedenim dokazima. Optuženi VV je priznao da je kupio izvesnu količinu amfetamina i da je naručio još jednu količinu, označenu u prvostepenoj presudi, a za potrebe svog prijatelja iz Skoplja, te da oni prvostepenu presudu pobijaju, samo zbog odluke o kazni i oduzimanja imovinske koristi.

Posle donošenja prvostepene presude, na dan 23.03.2005. godine, stupilo je na snagu "rešenje o utvrđivanju opojnih droga i psiho-tropnih supstanci", kojom je amfetamin svrstan u psiho-tropne supstance, pod rednim brojem 7. Međutim, članom 2. stav 2. Zakona o proizvodnji i prometu opojnih droga ("Sl. list SRJ" br. 37/02, koji je i dalje na snazi, "opojnim drogama se smatra i psiho-tropne supstance").

Stoga nije došlo do "dekriminalizacije amfetamina", jer se navedenim rešenjem ne može promeniti postojeći zakon, niti je to bio cilj zakonodavca, već samo bliža konkretizacija, radi bolje primene zakona i usaglašavanja sa međunarodnim propisima i medicinskom praksom.

Stoga, prvostepenom presudom, krivični zakon nije povređen, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje pravilno je primenjen krivični zakon, kada je prvostepeni sud našao da su optuženi AA, BB i VV, svako od njih izvršio po jedno krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ.

Odlukom o meri bezbednosti iz člana 69. KZ SRJ, u odnosu na optuženog AA je pravilno doneta i takvom odlukom sud nije prekoračio ovlašćenja koja sud ima po zakonu, tako da je i u tom delu žalba optuženog AA i njegovog branioca, neosnovana. I odluka o oduzimanju imovinske koristi od optuženog VV je pravilno doneta i obrazložena jasnim razlozima, koji nisu protivrečni.

Vrhovni sud napominje, da se ovde radi o obaveznoj primeni ove mere iz člana 84. stav 1. KZ SRJ, jer je prvostepeni sud utvrdio postojanje kauzalnog odnosa između izvršenog krivičnog dela i pribavljene imovinske koristi od strane optuženog VV.

Ovaj sud, posebno ističe, da zavisno od okolnosti slučaja, imovinska korist može biti pribavljena i pre prelaska na izvršenje krivičnog dela, odnosno samim izvršenjem ili nakon izvršenja krivičnog dela, tako da je bez nekog većeg značaja činjenica, kada je optuženi VV zaključio ugovor o sefu sa "___ bankom" iz Beograda.

Ovo, pogotovu, što su krivično-pravne radnje optuženog VV bile tesno povezane sa radnjama optuženih AA i BB, optuženi VV je na primer, nabavio mašinu za zatvaranje kesa i doneo je u "GG", plaćao je amfetamin, koji je bio namenjen daljoj prodaji, velikim deviznim iznosima i tako dalje. Na kraju, treba reći i to da je svaki optuženi slobodan u izboru načina svoje odbrane, ali u smislu člana 318. ZKP, optuženi aktivni činilac u postupku, može predlagati dokaze u svoju odbranu, ako oceni da je to u njegovom interesu, tako je u ovom slučaju postupao i optuženi VV.

U tom smislu, treba shvatiti razloge prvostepenog suda, koji nije prihvatio odbranu optuženog VV, da je predmetni novac zaradio legalnom delatnošću.

Ispitujući povodom žalbi optuženih i njihovih branilaca, prvostepenu presudu i u delu odluke o krivičnoj sankciji, veće ovoga suda je našlo, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti, koje su u smislu člana 41. KZ SRJ od značaja za odmeravanje kazne i pravilnom ocenom utvrđenih olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, osnovano optuženima za izvršeno krivično delo izrekao bezuslovne kazne zatvora, koje po nalaženju ovoga suda predstavljaju pravu meru za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 33. KZ SRJ, jer su samo takve kazne adekvatne stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženih.

Žalbeni predlozi optuženih i njegovih branilaca za blažim kažnjavanjem, ocenjeni su kao neosnovani, tim pre, što nisu potkrepljeni nekim novim značajnim okolnostima, koje prvostepeni sud nije imao u vidu prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Jolan Madaras, s.r. Nikola Mićunović, s.r.

Za tačnost otpravka

an